

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det, der får mig til at tage ordet, var, at jeg kunne forstå, Det Konservative Folkeparti var optaget af en af de modeller, som vismændene har givet udtryk for kunne være bæredygtig i den situation, vi er i, altså den model, der angav, at hvis A-holdet på arbejdsmarkedet krævede lønforhøjelser, skulle kontingenterne stige. Jamen skulle vi nu ikke tænke os om og se, hvor det er, vismændene tager fejl? Hvad har vi årelang erfaring for her i Danmark? Fordi vi har valgt at finansiere vores offentlige udgifter igennem direkte beskatning, har vi årelang erfaring for, at folk kræver lønforhøjelse, når deres omkostninger stiger, altså når familiens omkostninger stiger. Hvis man sætter en automatik ind her, vil den have virkning som skruen uden ende i et system, hvor der ikke alene vil stilles krav til arbejdsgiveren om at betale den omkostningsforøgelse, det vil være at skulle betale et forøget kontingent, men for at lønmodtagerne kan få pengene i lommen til at betale kontingentet med, skal der altså udbetales det dobbelte, for at skatten kan få sit.

Det vil betyde, at vi igen sætter en omkostningskrue i gang, og derfor forstår jeg slet ikke, at Det Konservative Folkeparti er optaget af så vilde ideer fra de økonomiske, ja, vildmænd – lad os kalde dem det. Jeg synes faktisk, deres tanker ifølge det sidste brev, de har skrevet, er fuldstændig uigennemtænkte og bærer tydeligt præg af, at ingen af dem overhovedet har beskæftiget sig med eller har overvejet, hvordan det danske arbejdsmarked fungerer, og det synes jeg godt de kunne have gjort en indsats for at sætte sig ind i.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg ved ikke, om det er for meget at forlange af hr. Kaj Poulsen, at han hører en lille smule efter, hvad det er, der bliver sagt. Det, jeg sagde på den konservative gruppes vegne, var, at vi var meget optaget af de ting og de sammenhænge, som vismændene pegede på. Vi mente, at de grundlæggende principper, de fremhæver i forbindelse med deres forslag til løsninger, er rigtige, nemlig for det første at sikre en stærkt udvidet indsats på voksenuddannelsesområdet og for det andet at gennemføre et større element af

økonomisk incitament for den del – og det er den største – af lønmodtagerne, som ikke bærer nogen særlig del af ledighedsbyrden, men som til gengæld er ansvarlig for lønstigningstakter, for en omkostningsudvikling, som er med til at sikre, at vi får en negativ udvikling i ledigheden. Det var, hvad jeg sagde.

Med hensyn til de konkrete forslag pegede jeg på, at det er vigtigt, at vi fordomsfrit går ind i en diskussion, at vi fordomsfrit analyserer, hvilke virkninger de vil have. Jeg har på ingen måde lagt mig fast på den ene model frem for den anden. Det kunne i øvrigt tænkes, at der var en helt tredje model, som ville være mere egnet til at nå de mål, som vi rent faktisk fremhævede at vi gerne ville nå. Det er afgørende for os, at vi når i mål med de ideer, vi har på området, at vi får opløst stivheden på arbejdsmarkedet, at vi får sikret, at det ikke er de samme mennesker, der gentagne gange skal bære ledigheden, at vi sikrer, at vi får en nedadgående kurve på ledighedsområdet ved at få en lønstigningstakt, som er ansvarlig.

Det er vores holdning på området, og vi går ind i denne debat åbent og fordomsfrit og lægger os ikke fast på nogen bestemt detaljeret model.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Arbejdsministeren ønsker på regeringens vegne en fordomsfri debat om arbejdsmarkedets strukturproblemer, som jo i realiteten er en meget for høj ledighed og en for lille produktion. Denne debat er SF parat til at gå ind i med det udtrykkelige ønske, at fordomme så også lægges på hylden og der tages reel stilling til, hvad der faktisk udtrykkes af SF.

Redegørelsen bygger på vismandsrapporten fremlagt i juni 1988. Den vakte jo postyr, fordi den i hovedsagen hviler på det synspunkt, at det er lønmodtagernes egen skyld, at vi har den alt, alt for store ledighed. Vi har hørt det gentaget her af fru Pia Christmas-Møller. Lønnen er for høj, siges der, og dagpengene er for høje, og regeringen bygger så videre på vismændenes tankegang, uden at der i øvrigt tales om, at man nu i årevis har forsøgt at forgyldte erhvervslivet med den ene lettelse efter den anden, uden at det har ført til de arbejdspladser, der er brug for.

Vi mener ikke, at vismændene ser rigtigt. Det skal ikke forstås derhen, at lønnen ikke spiller